

Filipsoyggjarnar og Føroyar:

Samantvunnin jól

Alma og Martin Kjærbo hava verið gift í 18 ár. Hann er úr Klaksvík og hon úr Filipsoyggjunum. Tey hava fleiri jól á baki saman og hugleiða her um munir og felagseyðkenni millum mentanirnar og jólasíðirnar í londunum báðum

ANNIKA KUNOY IM

ANNIKA@SOSIALURIN.FO

Alma og Martin Kjærbo halda føroysk jól við filipínsku kryddað við filipínskum traditiónum og mati

Heima hjá Almu og Martini Kjærbo í Klaksvík eru jólini sum blandað bomm - hava tey sameint tað besta úr tveimum mentanum. Tey seta jólatræið upp í góðari tíð, og ganga ikki so øgiliga høgt upp í, júst hvat tey eta á jóli, bert tey eru saman sum familja.

- Eg sakni einki av tí siðbundna føroyska. Kona mín er flutt til Føroya úr Filipsoyggjunum, so tað er ikki eg, sum spæli á útivølli. Eg havi einki at grenja um, tí eg havi alt, sum mær tørvar, og havi eg hug til turran fisk, so fáir eg fatur á turrum fiski. Tað er lætt hjá mær at laga meg eftir teimum virðunum eftir 18 ár, sigur Martin Kjærbo.

Á jóli eta Alma og Martin eitt sindur av hvørjum. Onkuntíð eta tey kalkun ella grilla marinerað kjøt á spjót. Jóládøgurðin skal ikki neyðturviliga vera dunna. Og er tað dunna, jamen, so er tað duck de l'orange og ikki dunna við eplum og sósum.

Tó so plaga tey at gera rís á la mande, seta tallerkarnar á borðið og syngja, meðan tey flyta tallerkarnar runt á borðinum. Nakað sum vit kenna tað frá føroyskum veitslum.

- Vit settu okkum fyrri frá byrjan av at kombinera eitt sindur av báðum mentanum á jóli, so Alma ikki kendi seg so langt heimani frá, sigur hann.

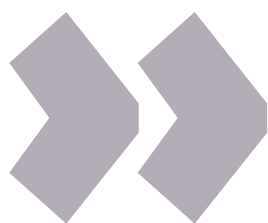
- Vit seta nógvar rættir saman, og eta ikki nógvan føroyskan mat. Men í ár hava vit avgjørt, at vit eta lambskjørt jólaaftan, sigur Martin Kjærbo.

Tey greiða bæði frá, at soleiðis hava jólini ment seg, og børnini bæði halda eisini, at soleiðis eiga jóladagarnir at vera. Hetta er vorðið teirra egna siðvenja. Teirra egnu sameindu jól.

Savna seg um familjuna

Alma og Martin siga bæði, at jóla-

dagarnar nýta tey til at slappa av og at vera saman við børnunum. Tey plaga at vitja á grøvuni hjá

Kona mín er flutt til Føroya úr Filipsoyggjunum, so tað er ikki eg, sum spæli á útivølli

mammu Martin, hyggja at jóla-filjum, spæla borðspøl, gera jóla-prýði, baka siðbundnan føroyskan jólabakstur og hugna sær saman.

Tað er ógjørligt at flyta eini filipínsk jól til Føroya. Á Filipsoyggjunum byrja jólini longu spakuliga í september, og so halda tey á í fyra mánaðir. Í døgnum

16. – 23. desember fara flest øll í kirkju hvønn tann einsata morgun klokkan fyra. Hildið verður, at møtir tú upp til hvørja gudstænastu hesar dagarnar, so fært tú eydnuna við tær og eitt ynski uppfyllt.

Eftir kirkjugongdina fara tey ofta út á gøturnar at keypa okkurt ábit í ein av mongu marknaðunum. Síðani seta tey seg í onkra lund at eta smárættin og hugna sær.

- Í Føroyum sakni eg hendan mátan, sum tey duga at hugna sær uppá, sigur Martin Kjærbo.

Ljósini blinka

Á Filipsoyggjunum byrja tey ikki bara tíðliga at gerast jólalig. Tey pynta eisni nóg meir við jóla-prýði og ljósi, enn vit gera í Føroyum. Tá Martin og Alma komu saman, keyptu tey tað mesta av prýðinum á Filipsoyggjunum og tóku tað við heim til Føroya.

- Tað blinkar óført, og serliga fyrstu árin spurdu grannarnir, hvar í verðini vit høvdu keypt jóla-prýði. Í dag hava vit væl minni

